

[Askjær Jørgensen]

side 5 i anden spalte foroven om offentlige repræsentanter. De skal udelades, når det er banker, det drejer sig om, fordi dér skal bestyrelsesmedlemmerne og de arbejdstagervalgte medlemmer udpeges med særligt formål for øje. Vi er fuldstændig klar over, at den lovgivning, socialdemokratiet omgås med her, er en, der har et særligt formål for øje. Den har det formål for øje, at erhvervsvirksomhederne i Danmark skal nationaliseres, socialiseres. Hvordan vil det virke, hvis store LO-styrede fonde går ind og køber 20 pct. af aktierne i en erhvervsvirksomhed og på den måde sætter bestyrelsesmedlemmer ind, der udgør den tredjedel, der kan være af medarbejderrepræsentanter, offentlige repræsentanter, og hvad ved jeg? Så når vi hurtigt dertil, at de, der har flertallet i bestyrelsen i danske erhvervsvirksomheder, er en flok socialister, der ønsker at socialisere dansk erhvervsliv. Jeg vil gerne, at vi får slået fast, at vi opfatter det, som om det er den regulære hensigt med det.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg er lige ved at sige: ak, om det dog bare var, som hr. Askjær Jørgensen siger. Men det er det ikke.

Socialistisk folkeparti stemte i december for resterne af beslutningsforslag nr. B 12, det såkaldte overskudsdelingsforslag. Det her foreliggende forslag er så en opfyldelse af beslutningsforslag nr. B 12 og handler som bekendt om, at aktie- og anpartsselskabers bestyrelser får mindst en tredjedel medarbejderrepræsentanter, samt at der indføres øget offentlig indsigt med selskabernes ejerforhold.

Vi står naturligvis ved, hvad vi sagde i december måned, og så vidt vi kan se her ved første gennemgang af forslaget, er det disse ting, det handler om; intet andet er med i forslaget. Vi havde gerne set et forbedret forslag, og vi vil arbejde for om muligt at forbedre det. Her tænker jeg først og fremmest på, at der naturligvis må gives arbejderrepræsentanterne nogle redskaber i hænde, så fremt intentionerne omkring dette at have indsigt og medindflydelse skal opfyldes.

Vi mener, der bør gives arbejderrepræsentanterne en udvidet informationsret. Denne kunne f. eks. i første omgang udstrækkes til, at i det mindste tillidsfolk på virksomheder, i

klubbestyrelser o. lign. måtte få at vide, hvad der skete i bestyrelserne.

For det andet kunne vi ønske, at der samtidig med den retlige beskyttelse, som vi i øvrigt synes skal være lig reglerne for tillidsmænd og tillidskvinder, indførtes en regel om, at aktie- og anpartsselskaberne bør afsætte et beløb til uddannelse af disse repræsentanter. Det er nødvendigt med uddannelse, for det er ikke så ligetil at gennemskue regnskaber osv., hvis ikke man har lært spor derom. Der burde efter vor mening også være en mulighed for, at disse arbejderrepræsentanter kunne tilkalde ekspertbistand, såfremt de finder det nødvendigt. Det kunne f. eks. i givet fald være fra et arbejdnernes analyseinstitut.

Som et eksempel på, hvor indviklet tingene kan gøres i en erhvervsvirksomhed, behøver jeg vist ikke at nævne ret meget andet end navnet B&W, og jeg vil da godt føje til, at denne sag viser, hvor nødvendigt det er, at der kommer flere arbejderrepræsentanter ind i bestyrelserne, sådan at de er i stand til at støtte hinanden. Men den viser sandelig også, at de nødvendige hjælpemidler må gives dem i hænde.

Jeg skal også lige kort sige et par ord om den offentlige repræsentation i bankerne, og jeg kunne jo nøjes med at henvise til, hvad der blev sagt af vor ordfører vedrørende det forrige forslag. Der er jo ingen beføjelser på nogen måde, og vi synes egentlig, det er lidt problematisk, at det ikke bliver pålagt den offentlige repræsentation at tage samfundsnyttige overvejelser med ind i billedet. Men det er måske noget af det, vi kan tale lidt nærmere om i udvalget.

Jeg skal også sige, at vi synes selvfølgelig, det er vigtigt, at arbejderne får indflydelse og medbestemmelsesret i de virksomheder, de er ansat i; derfor anser vi dette forslag for at være et skridt, et meget lille skridt, i den rigtige retning. Der er for os ingen tvivl om, at reel indflydelse, dvs. magt, får lønmodtagerne ikke, uden at der bliver sat dele af merværdien af til lønmodtagerne, som de kan råde over. Dette samfund styres jo af penge, og derfor må der penge til. Samtidig må jeg sige, at skulle medindflydelsen virkeliggøres, kræver det helt andre tiltag end det, der foreligger her, f. eks. en reel mulighed for at forhindre arbejdsforhold, der er sundhedsfarlige og sikkerhedsmæssigt farlige for de ansatte.